

Eftir John Pekkane.

Eitt undur kom við postinum

Millum miljónatals postkortini til tann krabbasjúka dreingin við ynskjum um bata lá ein heilt serlig heilsan

Craig Shergold (Myndir Matt Gentry/The Daily Progress)

Craig Shergold var þórvísi enn onnur börn. Hann hefdi so sera skemtingar-samt lyndi. Honum dæmdu so væl at fáa fólk at flenna og tað var altíð sum var hann á tremur við lívi. Tað besta, hann visti, var at lata seg í parúkkar, stuttligar hattar og marghátlig klæðir og spæla sjónleik fyri familju síni og leik-systkjum sínum heima í Carshalton næringis Lond-on.

Craig sýndi somu ó-tálmaðu megi, tá ið hann spældi fótbólt. Men um heystið 1988 ansaði ven-jari hansara eftir, at hesin 9-ára gamli smádrongurin ikki spældi so mergjaður, sum hann var vanur. "Tað er sum at hann er vorðin seinni í tí," segði venjarin við pápa Craig, Ernie.

Craig gramdi seg um oynrastangir, og mamma hansara, Marion, varnað-ist, at hann blunkaði so illa, tá ið hann hugdi at sjónvarpi. Hann tyktist dólskur, men lækkin hjá teimum helt, at tað mundi vera tí, at hann syrgdi so um elskaðu ommu sína, sum kort síðani var deyð. Men sum vikurnar liðu, gjørdist Craig meira og meira stillfóru.

Á júlum hevði hann ikki so frægt sum hugsku til at royndu sína nýggju súkklu. Hesu ferð helt lækkin, at tað komst av einum oynra-bruna. Men heilivágurinn móti bruna hjálpti einki.

Nakrar vikur eftir hetta fekk hann ein ringan um-gang við spýggju. Marion kravdi, at hann varð kann-aður hjá einum serlækna á einum sjúkrahúsi. Ser-lækkin tók nógvar royndir og gjørdi kanningar. Til seinast eisini eina heila-kanning í skannaranum.

Seinni vórðu Marion og Ernie boðend á skrivstovu-hjá læknanum. "Tí-verri havi eg eini ring tíð-indi til tykkara," segði lækkin. "Craig hevur ein svull á heilanum."

Svullurin sat á einum sera vanligtum staði, og

greiddi lækkin teimum frá: tætt við heilabulin, sum stýrir andadráttinum, hjartaslagnum og blóð-trýstinum.

Craig varð við sjúkrahúsi í Great Osmond Street miðskeiðis í Lon-don. Har gjørdu tey av at leggja hann undir skurð skjótast gjørligt. Marion hevði ikki sinni til at siga hetta fyri soni sínum - hon vildi ikki spilla hansara lívmót. Men hon hevði nú altíð verið ærlig við hann og vildi heldur ikki svikja álit hansara nú. Hon setti seg á songarstokkin hjá soninum og tók í hond hansara. "Veitst tú, hvat ter bagir, Craig?"

"Tað haldi eg, eg veit, mamma." Hann nevndi so ein persón frá eini sjón-varpssending, sum honum dæmdu so væl. Hesin persónurin hevði ein svull á heilanum. "Eg haldi, mær bagir tað sama, sum henni," segði Craig.

Marion nikkaði. "Nú mást tú vera ógvliga rask-ur," mutlaði hon.

"Tað skal eg nokk."

Craig hevði sín leika-elefant av toyi hjá sær, tá ið hann varð rullaður om-an á skurðstovuna tann 17. janúar 1989. Marion og Ernie fylgdust við honum. Marion sang stíllisliga ein av yndissongum hansara: "I Just Called To Say I Love You".

Marion fór inn í sjúkra-húskapellið og legði seg á knæ. Henni rann í hugan, tá ið Ernie og hon høvdu fingið vissu fyri, at hon var við barn. Tá høvdu tey í 10 ár roynt at fáa børn. Tey hildu ta stóra veitslu á tí matstovuini, har Marion arbeiddi. Marion hevði lýst sum ein sól, og tá ið Craig varð borin í heim tann 24. juni 1979, var tað sum at eydna teirra skuldi ongan enda fáa.

Nú bað hon fyri lívinum á unga syni sínum. *Góði Gud, Craig er ikki búgvinn til tín enn. Eg vil ikki hava, at tú tekur hann nú,*

tí hansara tíð er ikki kom-in enn.

Men bønir hennara tókt-ust ikki verða hoyrdar. Tá ið skurðlækkin hevði arb-eitt í fleiri tímar, segði hann, at tað fór at vera ov vandamikið at taka allan svullin, tí hann sat so illa fyri. Tvær vikur seinni fingur tey tey boðini, sum tey høvdu stúrt so fyri: lækarnar hildu, tað var ein illkynjaður teratom-svullur - eitt slag av skjót-vaksandi heila-krabba. Tá ið Craig var komin fyri seg eftir skurðviðgerðina, skuldi hann hava aðra við-gerð, men teir væntaðu ikki, at hann fór at liva leingi.

Marion segði arbeiddi sítt upp, so hon fekk verið hjá soninum á sjúkrahúsinum. Ernie, sum koyrdi lastbil, kom hvønn dag eftir arbeiddi. Drongurin hevði annað av foreldrunum við seingina alt samdøgrið.

Craig fekk so nógvar post-kort við ynskjum um góð-an bata frá ætt, vinum, og fótbóltsleikbrøðrum, at lækkin ein dag skemtandi segði: "Tú kundi næstan komið í 'Guinness Rekord-bók'."

Stutt áðrenn Craig varð fluttur til Royal Marsden Hospital, har hann skuldi hava kemo- og geislavið-gerð, fekk hann eitt band við eini heilsan frá einum av teimum í sjónvarpinum, sum honum dæmdu so væl. Tá ið eitt dagblað hoyrdi um tað, skrivaði tað eina grein um henda djarva og raska drong, sum stríddist fyri lívinum. Tað var skjótt, at onnur bløð og út-varp og sjónvarp komu við søguni eisini. Craig bleiv hetjan hjá bretsku fjøl-miðlunum.

Men Craig var versnaður. Beinini og vintri arm-ur gjørdust veikari, tungan fór at balla, og sjónin var ikki klár heldur. Men tó at hann hevði pínu, so bilaði skemtingarseminum einki. Hann skemtaði enn tá við, at hann var vorðin skallut-ur av kemo-viðgerðini.

Tað lívgði Craig, at so nógvar fólk fylgdu við í hansara lagnu. Eitt kvöld-ið, hann var útlúgvaður av kemo-viðgerðini, var hýr-urin ikki so góður. "Mamma," segði hann, "eg hugsi bara um øll kortini, eg havi fingið, so fái eg tað betri."

Til at royndu at seta betri mót í Craig søgdu foreldrini í september við fjøl-miðlarnar, at hann ætlaði sær at koma í 'Guinness Rekordbók' - sum tann persónur, ið hevði fingið flest postkort við ynskjum um góðan bata.

Nakrar dagar seinni stæðaði ein lítill lastbilur úttan fyri húsin hjá foreldrunum við nógvarum postsekkjum fullum av kortum. Tey nógvu kortini fóru til uppáftur meira umrøðu í fjølmiðlunum - og tað fór aftur til tús-undir av nýggjum kortum. Craig fekk kort frá m.ø. Margaret Thatcher, Charles krúnprinsi, George Bush, Ronald Reagan, Michael Gorbachov og frá tveimum av sínum yndis-stjörnum: Michael Jackson og Sylvester Stallone.

Craig fór nú at vóna, at hann kundi seta nýtt met í postkortum - 1.000.265 - tað metið hevði ein annar enskur smádrongur. Tað gav honum eitt nýtt stavn-hald og fekk hann at síggja sjúku sína í øðrum ljósi. Nú komu so nógvar postkort til Craig, at hann fekk sín egna skiljikkasta á høvudsposthúsinum í Lon-don. Við tí var hann vorð-in einasta fólk, ið ensku postsgunu, sum var mett sum ein heilur býur at vera.

17. november var tann stóri dagurin. Hóast Craig var ússaligur, so slapp hann at fara til ein fót-bóltsklubba næringis, har hátíðarhald var fyriskipað. Meðan 300 fólk vóru sam-anakomin, gav postmeistar-in honum kort nummar 1.000.266, sum nú var tað nýggja metið. Craig takk-

Sólskynssøgur eru ikki gerandiskostur í hesi tíð. Men tær finnast bæði burturi sum heima. Ein teirra er at finna í amerikanska blaðnum Reader's Digest fyri júl. Henda søgan var ætlað til jólablað okkara, men kom ikki við vegna plásstrot. Men hon er kortini eins góð sólskynssøga fyri tað, at vit eru farin inn í eitt nýtt ár. Og prenta vit týðingina.

Forsøguna munnu nógvir føroyingar kenna. Tað er ikki so langt síðani, at eisini føroysku fjølmiðlarnir gjørdu nógvar burtur úr tí umleið 12 ára gamla bretska dronginum Craig Shergolds. Hesin drongurin var álvarsliga sjúkur og í torfuru støðu síni fór hann at savna postkort úr øllum heiminum. Hann vildi sláa postkortmetið. Og tað gjørdi hann - eitt nú eisini við einum hópi av postkortum úr Føroyum. Men hvussu gekst Craig sjálvum. Tað kunnu vit lesa í greinini.

aði fyri og øll brustu útúr at syngja "For He's A Jolly Good Fellow."

Um sama mundi byrjaði John Kluge í Charlottes-ville í amerikanska stat-inum Virginia at fáa brøv frá vinfólkum sínum. Kluge var ein stillfóru 78-ára gamal maður, sum átti nógvar pengar. Hann hevði vunnið sær meira enn eina milliárd við arbeiddi í fjølmiðla-heiminum. Vinfólk hansara, søgdu honum frá Craig og øllum hansara postkortum, og tey eggjaðu Kluge til eis-ini at senda dreinginum eina heilsu.

Meðan Kluge gekk og hugsaði um, hvørt hann skuldi senda eitt kort ella ikki, fekk hann eina so undarliga kenflu. Spurn-ingurin mót í heilum fyri honum, um allir møgu-leikar til at víðgera sjú-una hjá Craig, nú mundu vera royndir. Mundi ein ella onnur viðgerð kanska vera, sum hann kundi skaffa honum?

Kluge hevði latið mil-jónir til vælgerðar-endamál fyrr, men hann hevði ong-antið viljað latið til eitt einstakt fólk. Hann hevði ongan hug at bróta hesa meginreglu, og hann vildi heldur ikki geva Craig ella foreldrum hansara falskar

vónir. Kortini slapp hann ikki frá hesum tankanum, at kanska var enn onkur vón fyri Craig.

Kluge ringdi so til ein av sínum góðu vinum, dr. Neal Kassell, sum var pro-fessari í nervaskurðvið-gerð við universitetið í Virginia. "Neal," bað hann, "kanst tú ikki seta teg í samband við famil-una hjá Craig Shergold? Eg havi ein varhuga av, at okkurt er, sum ikki enn er roynt. Eg skal gjalda, hvat tað kostar."

Kassell fekk ikki sam-band við Shergold-fólkini í telefonini og sendi tí eitt snarbræv tann 7. august 1990. Dagarnir gingu, men foreldrini hjá Craig svaraðu ikki. Brævið frá Kassell var sjálvandi horv-ið millum allar miljónirnar av brøvum.

Síðani Craig hevði sett metið, var nøgðin av post-kortum vaksin ógíliga, og var nú farin upp um 26 miljónir. Craig var javnan innlagdur. Tann 20. sept-ember bað lækkin hjá Craig, Diana Tait, foreldur hansara koma á skrivstovu sína. Hon hevði ring tíð-indi. "Seinastu kanning-arnar vísa, at svullurin er farin at vaksa aftur," segði hon.